

Kıvırcık İklimler

— *murat-kartal* · 07 Haziran 2010

Mısralar acıdı hep,
Sen diye dokundukça

Hayat,
Yön deęiřtirir.
Çöldeki yolcunun
Dilsizleşen umududur su,
Sadece su!/s...

Uyku,
Bir esneme sonrası,
Göz açıp kapama kadar
Hüzne vedadır:
Gözlerimizden düşen!
Sadece düş!/sen.

Zaman,
Miladına seni yazdığım
İlksiz maceram.
Ardından bir asırlık yalnızlık
Makamı hüzzam!
Takvimlerden siliniyorum
Silikleşiyorum
Sadece sil!/dim.

Kıvırcık iklimlerim...

Çok şey söylerim,
Çok şey!
-içimden-
Kendi kendime.
Sonrada susarım,
-incinmesin anılar diye-

İncitme!!!